

Marsvin i cyberspace

Dagens kolumneskribent, Lars Daneskov, funderer over Facebook

»Jeg føler mig ikke truet af Facebook og har stadig tid til både børn og søvn.«

Jeg kan ikke sige, jeg ikke blev advaret: ”Velkommen til den største tidsrøver efter børn og søvn”, lød den første hilsen fra en gammel ven for mere end et år siden. Sekundet senere klappede fælden. Jeg var kommet på Facebook. Jeg gjorde det naivt og i al uskyldighed for at holde tråd i gamle venner, kolleger og folk, jeg har krydset vej med. Nu forstår jeg, at Facebook er farlig.

Facebook overtræder persondataloven. Skoler må lave politik om elevernes brug af Facebook. HK udgiver pjecer om Facebook i arbejdstiden. I går i Esbjerg mødtes idéhistorikere, jurister og andre hjerner sågar til et helt seminar om det, de kaldte Facebooks muligheder, trusler og perspektiver. Læg især mærke til ordet ”trusler”.

Jeg kan allerede nu høre den store sang om de onde mænd ovre i Amerika, der for tid og evighed ejer alle de billeder og informationer, som du i et dristigt øjeblik har smidt på Facebook.

Jeg kan også gætte mig til panderynkerne, når eksperterne med de nyeste tal har fået at vide, at to millioner danskere er på Facebook, og at hver af os i gennemsnit skulle bruge 10 timer om ugen på det sociale netværk.

Må jeg ikke bare et øjeblik slå på glasset og sige rolig nu.

Det kan godt være, Facebook for nogle er en sand cyberbandit og tidsrøver, men medmindre du ligefrem har planer om at lave en Facebook-gruppe med navnet ‘Idioter, der har en fest med at afsløre deres kontonumre’, er Facebook for de fleste af os dybest set bare syvkabale med vennerne.

Det er en uforpligtende overspringshandling og nostalgisk tidsfordriv at surfe sig vej til gamle venner og deres nye liv. De fleste af os har det med Facebook ligesom et barn, der lige har fået et marsvin og i starten skal hen og se til det hele tiden, tage det op og fodre det med gulerødder, men hvor nyhedens interesse hurtigt stilner af.

I barnets tilfælde betyder det, at marsvineburet ender med at lugte af skid og våde aviser. På Facebook betyder det, at mailbakken indimellem har forstoppelse, og at man ikke nødvendigvis opdaterer sin statuslinje, hver gang man skal i Kvickly eller tager en opvask.

Derfor må jeg desværre skuffe hele bekymringsindustrien: Jeg føler mig ikke truet af Facebook og har stadig tid til både børn og søvn og har også fortsat venner ude i virkeligheden. Det er jo for fanden bare et marsvin.

